

Με ποια δύναμη οι αιρετικοί θαυματουργούν και προφητεύουν;

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 13 Ιουλίου 2016 22:17 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

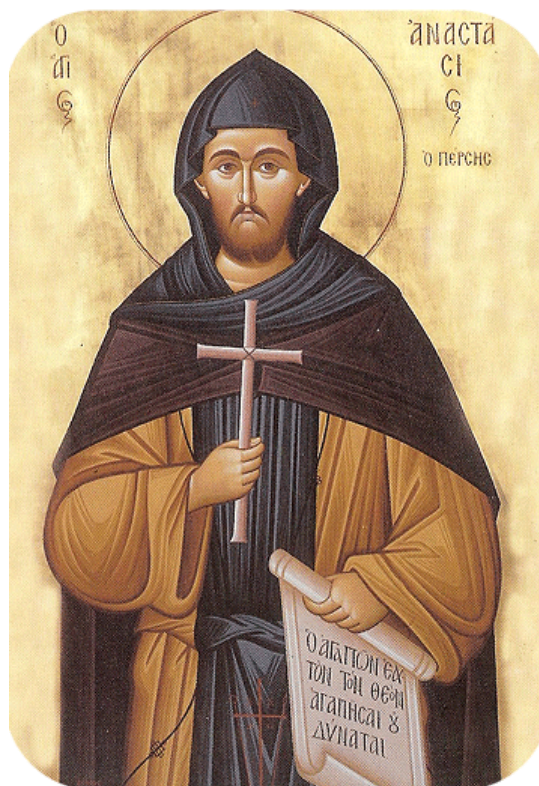
Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

ΑΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ Επισκόπου Θεουπόλεως Αντιοχείας ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ 20^η

Με ποια δύναμη αυτοί που πιστεύουν και κάνουν τα αντίθετα, πολλές φορές προφητεύουν και θαυματουργούν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Τα διάφορα σημεία και θαύματα και οι προφητείες πολλές φορές γίνονται και από ανάξιους, σύμφωνα με κάποια ανάγκη ή οικονομία, όπως συνέβη με τον Βαρλαάμ¹² και την εγγαστρίμυθο¹³. Και αλλού, οι απόστολοι, όταν βρήκαν κάποιον άπιστο, «ο οποίος έδωχνε δαιμόνια με το όνομα του Χριστού»¹⁴, και τον εμπόδισαν και το ανάφεραν στον Χριστό, ο Χριστός τους είπε «Μη τον εμποδίζετε, γιατί όποιος δεν είναι εναντίον σας, είναι με το μέρος σας»¹⁵. Επομένως, όταν δησ να γίνεται ένα θαύμα και από αιρετικούς και από άπιστους, να μην απορήσεις ούτε να μετακινήσεις από την ορθόδοξη πίστη. Γιατί πολλές φορές εκείνη που κάνει το θαύμα είναι η πίστη αυτού που προσέρχεται, και όχι η αξία εκείνου που το κάνει. Άλλωστε ο Ιωάννης, ο μεγαλύτερος από όλους όσους γεννήθηκαν από γυναίκες¹⁶, δεν φαίνεται να έχει κάνει θαύμα, ενώ ο Ιούδας οπωσδήποτε έκανε, αφού ήταν και αυτός

ανάμεσα σ' εκείνους που στάλθηκαν να αναστήσουν νεκρούς και να θεραπεύσουν λεπρούς¹⁷. Γι' αυτό να μη θεωρήσεις σπουδαίο, εάν δεις κάποιον ανάξιο ή αιρετικό να κάνει θαύμα. Ούτε φυσικά πρέπει να κρίνουμε τον ορθόδοξο άνθρωπο από τα θαύματα και τις προφητείες, αν είναι άγιος ή όχι, αλλά από τη διαγωγή του. Γιατί πολλές φορές πολλοί όχι μόνο ορθόδοξοι αμαρτωλοί, αλλά και αιρετικοί και άπιστοι, έκαναν θαύματα και προφήτευσαν σε ειδικές περιπτώσεις, όπως ειπώθηκε, ύστερα από παραχώρηση του Κυρίου, όπως στην περίπτωση του Βαλαάμ και του Σαούλ και του Ναβουχοδονόσορα και του Καϊάφα, στους οποίους μπορούμε να βρούμε, ότι το άγιο Πνεύμα ενήργησε, αν και ήταν ανάξιοι και βέβηλοι, για δικαιολογημένες αιτίες.

Αφού λοιπόν, όπως αποδείχτηκε, και από αμαρτωλούς και άπιστους γίνονται πολλές φορές θαύματα και προφητείες, κατ' οικονομία, δεν πρέπει από τα γεγονότα αυτά, όπως είπα, να δοκιμάζουμε κάποιον, αν είναι άγιος, αλλά από τους καρπούς του, όπως λέγει ο Κύριος «Θα τους αναγνωρίσετε από τους καρπούς τους»¹⁸. Τους καρπούς του αληθινού και πνευματικού ανθρώπου τις φανέρωσε ο Απόστολος, λέγοντας: «Ο καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυ- μία, χρηστοθήθεια, αγαθωσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια. Εναντίον αυτών δεν υπάρχει νόμος»¹⁹. Εάν λοιπόν ο άνθρωπος έχει τις αρετές αυτές, είτε κάνει θαύματα, είτε δεν κάνει, είναι φανερό ότι ο άνθρωπος αυτός είναι άγιος και φίλος του Θεού. Γιατί στους αληθινούς φίλους του Θεού δεν υπάρχει κάρη χωρίς πνευματικό χάρισμα. Γιατί δέχεται ή λόγο σοφίας, ή λόγο γνώσης, ή πίστη, ή χάρισμα να θεραπεύει, ή κάποιο άλλο από αυτά που αναφέρει ο Απόστολος στα όσα λέγει περί των δωρεών του αγίου Πνεύματος²⁰. Χωρίς τους καρπούς αυτούς, αυτός που κάνει θαύματα ή προφητεύει, είναι ένας από εκείνους που θα λένε την ημέρα εκείνη· «Κύριε, Κύριε, στο όνομά σου δεν κάναμε πολλά θαύματα; Και θα ακούσει. Ομολογώ πως ποτέ δεν σε γνώρισα. Απομακρύνσου από εμένα, συ ο εργάτης της ανομίας»²¹. Και αυτά βέβαια ειπώθηκαν για τους ορθόδοξους Χριστιανούς που κάνουν θαύματα.

Ο αιρετικός όμως που κάνει θαύματα ή προφητεύει, είναι φανερό ότι εμπαίζεται από τους δαίμονες, αν και νομίζει ότι από τον Θεό γίνονται τα θαύματά του. Οι δαίμονες φυσικά δεν γνωρίζουν εκ των προτέ- ρων τίποτε από αυτά που θα γίνουν ή είναι απόρρητα, αλλά μόνο ο Κύριος, ο οποίος τα γνωρίζει όλα πριν να γίνουν²², όπως λέγει μέσω του προφήτη· «Δεν υπάρχει κανείς που να προλέγει αυτά που θα γίνουν, εκτός από μένα»²³. Οι δαίμονες λένε στους ανθρώπους αυτά που βλέπουν και ακούνε, ή φανερώνουν τα περισσότερα πράγματα υποθέτοντάς τα από κάποια σύμβολα. Φανερώνουν δηλαδή την παρουσία οδοιπόρων βλέποντάς τους να περπατούν στον δρόμο, και προηγοούνται αυτών που πρόκειται να έρθουν, αναγγέλλουν την άφιξή τους. Επίσης κρυφακούοντας λόγια ανθρώπων που συζητούν ιδιαίτερος με κάποιους, τα ανακοινώνουν σε όποιους θέλουν, και άλλα όμοια με αυτά, βλέποντάς τα τα φανερώνουν στους ανθρώπους, και την ευφορία των καρπών της γης και την ακαρπία και τις κινήσεις των ανέμων και τις βροχές, και την εποχή των ραγδαίων βροχών και τις ξηρασίες και τις βαρυχειμωνιές και όλα τα παραπλήσια με αυτά τα προλέγουν, διαπιστώνοντάς τα από κάποια διακριτικά σημάδια, όπως και οι άνθρωποι. Αλλά και σκέψεις και αποφάσεις των ανθρώπων συμβαίνει να βλέπουν από κάποια σύμβολα στον άνθρωπο, ή από λόγια κάποιων. Και όχι μόνο αυτά βρίσκουν να πουν οι ακάθαρτοι δαίμονες, αλλά ακόμα και θανάτους ανθρώπων. Γιατί υπάρχουν μερικά σημάδια που έχουν τοποθετηθεί από τη θεία Πρόνοια στο ανθρώπινο σώμα, ιδιαίτερα μάλιστα στο πρόσωπό του, και πριν από πολύ χρόνο, αλλά και πριν από λίγο, όπως λένε αυτοί που ασκούν την ιατρική επιστήμη με δεξιοτεχνία και ακρίβεια. Μερικοί μάλιστα βεβαιώνουν ότι οι πολύπειροι από τους Σαρακηνούς έχουν αυτή την ικανότητα της πρόγνωσης, οι οποίοι στον πόλεμο γνωρίζουν ολοκάθαρα εκείνον που πρόκειται να πεθάνει από κάποιο διακριτικό σημάδι. Έτσι λοιπόν και οι δαίμονες, σαν πιο διορατικοί από τα υλικά σώματα, προαναγγέλλουν τους θανάτους των ανθρώπων. Επειδή δηλαδή είναι πνεύματα λεπτά και ασώματα, ερευνούν και γνωρίζουν καλύτερα από κάθε ιατρική επιστήμη τις δυνάμεις των ανθρώπων και τις ενέργειες και τα πλεονάσματα και τις ελλείψεις της ζωτικής ύπαρξής τους μέσω του αίματος, και από αυτά με συλλογισμούς, όχι βέβαια ακριβείς, προσδιορίζουν τον θάνατο του ανθρώπου. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για τους μάντεις και τους εγγαστρίμυθους. Βλέποντας δηλαδή οι δαίμονες ποιος είναι ο κλέφτης και που βρίσκονται τα κλοπιμαία, μπορούν να τα πουν. Όπως πολλές φορές, βλέποντας τις πολλές βροχές που έγιναν στην Ινδική χώρα, προλέγουν σε κάποιον ότι στην Αίγυπτο θα ανέβει πολύ η στάθμη του Νείλου. Αν όμως τους ρωτήσει κάποιος πόσους πήχεις και δακτύλους θα έχει η άνοδος της στάθμης του, δε μπορούν να απαντήσουν, και αποδεικνύονται ότι δεν γνωρίζουν τίποτε.

Δίνουν επίσης την εντύπωση, ότι μέσω των ψευδοπροφητών ανθρώπων, που πιστεύουν σ' αυτούς, κάνουν και θαύματα με αυτούς και θεραπείες σωματικών ασθενειών, για να εξαπατήσουν και αυτούς και άλλους, και παρουσιάζουν νεκρόν άνθρωπο να ανασταίνεται και το προαναγγέλλουν αυτό στους ζωντανούς με τη φαντασία. Διεισδύοντας δηλαδή ο δαίμονας στο νεκρό σώμα του ανθρώπου και κουνώντας το, παρουσιάζει τον νεκρό, ότι δήθεν ανασταίνεται με την ανώφελη προσευχή του απατεώνα ανθρώπου. Ακόμα και συζητά ο δαίμονας εκ μέρους του νεκρού με τον άνθρωπο που εξαπατάται από αυτόν γι' αυτά που θέλει και γι' αυτά που ερωτάται από αυτόν, φανερώνοντάς του πράγματα που έγιναν και ειπώθηκαν κρυφά από ανθρώπους, επειδή τα γνωρίζει επακριβώς λόγω του ότι ήταν κρυφά παρών μέσα σ' αυτόν που γινόταν αυτά από τους ανθρώπους εκείνους, και τα έβλεπε και τα άκουε. Αλλά ας μας γλυτώσει ο Θεός από αυτή την πλάνη των αιρετικών επισκόπων.

Γνωρίσαμε μάλιστα και αιρετικόν επίσκοπο στην Κύζικο, την πόλη των οπαδών του Μακεδονίου, των Πνευματομάχων, ότι ένα δένδρο ελιάς το μετέφερε με μια δήθεν προσευχή από τον τόπο που ήταν σε άλλον τόπο, επειδή σκοτεινίαζε το παράθυρο του σεβούσ οίκου προσευχής τους. Και σε κάποιον άδικο δανειστή, που εξεβίαζε μια γυναίκα χήρα, εξαιτίας χρέους της που είχε κάνει ο άνδρας της, και απαιτούσε ποσόν όχι όσο ήταν το δάνειο, αλλά περισσότερο, όταν το πληροφορήθηκε αυτό ο αιρετικός επίσκοπος που προαναφέρθηκε, πριν ακόμα θαφτεί ο άνδρας της, αλλά ενώ ακόμα τον πήγαιναν για ταφή, σταμάτησε το νεκρικό κρεββάτι και έκανε δήθεν τον νεκρό να μιλήσει και να πει πόσο ήταν το χρέος που ώφειλε στον δανειστή του. Όταν αυτός ο αιρετικός πέθανε, ακόμα και στο μνήμα του έγιναν διάφορα φανταστικά πράγματα και θαύματα.

Γι' αυτό λοιπόν δεν πρέπει να παραδεχόμαστε ως άγιον κάθε θαυματοποιό, αλλά να τον δοκιμάζουμε, σύμφωνα με εκείνον που λέγει «Να μη πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά να δοκιμάζετε τα πνεύματα, αν είναι από τον θεό, γιατί παρουσιάστηκαν πολλοί ψευδοπροφήτες στον κόσμο»²⁴. Και ο Απόστολος λέγει· «Οι άνθρωποι αυτοί είναι ψευδαπόστολοι, εργάτες δόλιοι, που μεταμορφώνονται σε αποστόλους του Χριστού»²⁵. Και δεν είναι να απορούμε γιατί «ο ίδιος ο Σατανάς μεταμορφώνεται σε άγγελο φωτεινό»²⁶. Δεν είναι σπουδαίο λοιπόν, αν και οι υπηρέτες του μεταμορφώνονται σε υπηρέτες της δικαιοσύνης, των οποίων το τέλος θα είναι ανάλογο με τα έργα τους. Άλλωστε και ο Αντίχριστος όταν θα έρθει, κατά παραχώρηση του θεού, με τη συνεργασία των δαιμόνων θα κάνει πάρα πολλά σημεία και τέρατα ψεύτικα, προς απώλεια των απίστων και δοκιμασία των πιστών. Και τι το παράξενο αν, με τη βοήθεια του διαβόλου, θα κάνει φανταστικά θαύματα, τη στιγμή που έχουμε ήδη γνωρίσει και κάποιους άλλους μάγους και αγύρτες που έκαναν διάφορα θαύματα με την ενέργεια των δαιμόνων, μεταξύ των οποίων είναι ο Ίαννης και Ίαμβρης, οι οποίοι την εποχή του Μωυσή, μεταβάλλοντας τις ράβδους τους σε φίδια και τα νερά σε αίμα, έβγαλαν πλήθος βατράχων από τα νερά, ώστε να γεμίσουν όλη την χώρα της Αίγυπτου²⁷;

Και ο Σίμων επίσης, ο μάγος την εποχή των αποστόλων, πόσα φανταστικά θαύματα έκανε; Έκανε πραγματικά αγάλματα να περπατούν και να πέφτουν στη φωτιά χωρίς να καίονται. Πετούσε στον αέρα και έκανε ψωμιά από πέτρες. Γινόταν φίδι και μεταμορφωνόταν και σε άλλα ζώα. Γινόταν με δύο πρόσωπα, μεταβαλλόταν σε χρυσάφι, άνοιγε κλειστές πόρτες, έσπαζε σιδερένια δεσμό, σε δειπνα παρουσίαζε τις μορφές διαφόρων ειδώλων, έκανε τα οικιακά σκεύη να έρχονται μόνα τους και να υπηρετούν χωρίς να φαίνονται αυτοί που τα μετέφεραν. Έκανε να προπορεύονται πριν από αυτόν πολλές σκιές, που έλεγε πως ήταν ψυχές των νεκρών. Πολλούς επίσης, που τον αποκαλούσαν αγύρτη, τους συμφιλίωσε μαζί του, και στη συνέχεια με την δικαιολογία ξεφαντώματος, θυσίασε βόδι και αφού τους παρέθεσε γεύμα, τους έκανε υποχείριους διαφόρων ασθενειών και δαιμόνων. Όταν λοιπόν κάποτε τον καταζητούσε ο Βασιλιάς, φοβήθηκε και δραπέτευσε, δίνοντας το πρόσωπό του σε άλλον.

Αλλά και οι μάγοι Ιουλιανός, Απολλώνιος και Απουλήιος, κατά την εποχή του βασιλιά Δομετιανού έκαναν διάφορα φανταστικά πράγματα, ένα από τα οποία σώζεται στις διηγήσεις των παλαιότερων ανδρών. Όταν κάποτε διαδόθηκε στη Ρώμη θανατηφόρα ασθένεια και όλοι πέθαιναν εδώ και εκεί, παρακινούνταν οι μάγοι αυτοί από τον βασιλιά και από τους προκρίτους του να βοηθήσουν την πόλη που καταστρεφόταν. Λέγει λοιπόν ο Απουλήιος «Εγώ την επιδημία που απλώθηκε στο ένα τρίτο της πόλης θα την σταματήσω σε δεκαπέντε μέρες». Έπειτα ο Απολλώνιος «Και εγώ θα σταματήσω, είπε, την επιδημία που διαδόθηκε στο άλλο ένα τρίτο σε δέκα μέρες». Απαντώντας και ο διαπρεπέστερος από αυτούς και πιο κοντινός στον διάβολο, λόγω της ματαιοδοξίας του, Ιουλιανός, είπε «Μέσα σε δεκαπέντε μέρες η πόλη ολόκληρη θα καταστραφεί, και δεν θα περιμένει τη δική μας βοήθεια. Για μένα λοιπόν το άλλο τρίτο της πόλης που μου ανήκει, θα παύσει από τώρα η καταστροφή της επιδημίας». Και πραγματικά σταμάτησε. Και όταν παρακλήθηκε από τον βασιλιά σταμάτησε και των άλλων δύο μερών την ταχύτητα διάδοσης της επιδημίας.

Σε μερικά μέρη μάλιστα τα τελετουργικά τεχνάσματα του Απολλώνιου μέχρι και τώρα κάνουν θαύματα, άλλα για να αποστρέψουν τετράποδα ζώα και πτηνά, που μπορούν να βλάψουν τους ανθρώπους, άλλα πάλι για να συγκρατήσουν τα ρεύματα ποταμών που κυλούν άτακτα, και άλλα για να αποστρέψουν άλλα περιστατικά που προκαλούν φθορά και βλάβη στους ανθρώπους. Αυτά όμως δεν τα έκαναν οι δαίμονες μέσω αυτού μόνο όσο ήταν στη ζωή, αλλά και μετά τον θάνατό του, παραμένοντας στο μνήμα του, έκαναν κάποια θαύματα στο όνομά του, για να εξαπατήσουν αυτούς που εύκολα βλάπτονταν με αυτά από τον διάβολο. Τι θα μπορούσε όμως να πει κανείς για τα μαγικά έργα του Μανέθωνα, ο οποίος έγινε τόσο διάσημος στη μαγική απάτη, ώστε διαρκώς να περιγελά τον Απολλώνιο Τυανέα, ότι δήθεν δεν κατείχε την ακριβή εμπειρία της τέχνης. Γιατί έπρεπε και αυτός, λέγει, όπως και εγώ, να κάνει μόνο με λόγο του αυτά που ήθελε να κάνει, και να μη παραδίνει σε κάποιες τελετές αυτά που κάνει.

πηγή: <http://www.egolpion.com/>

<http://www.impantokratoros.gr/42782A9A.el.aspx>